

Oameni vechi și oameni noi

Text biblic : Romani 7:1-12

Versetul de aur

Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Lege aceasta care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă. Romani 7:6

Introducere

Libertatea față de Lege ne dă dreptul de a ignora Legea? Pavel abordează această întrebare în Rom 7, o adâncire mai profundă în scopul și aplicabilitatea legii Vechiului Testament pentru creștini. Tensiunea dintre Creștinii de origine evreiască și cea dintre Neamuri este contextul cărții Romani.

Romani poate fi o provocare, un studiu sângeros al acestei cărți este esențial pentru practicarea creștinismului biblic. Cartea Romani este expresia cea mai deplină a învățaturii lui Pavel—ceea ce el numește "Evanghelia Mea" (Rom 2:16; 16:25). Pavel se referă la învățătura sa în acest fel, deoarece se bazează frecvent pe rădăcina sa evreiască. Făcând o numărătoare, Romani conține mai mult de 50 de citate directe din Vechiul Testament. În Rom 5, 6 și 7, Pavel identifică trei mari tirani ai omenirii: păcatul, moartea și Legea. Moartea a domnit în teroare de la păcatul lui Adam. Păcatul a domnit în viața bărbaților și a femeilor (Rom 6:12), ducând la consecințele judecării. În Romani 7, Pavel s-a întors la o discuție despre locul potrivit al legii în planul lui Dumnezeu.

Contextul lecției

I. Legea stăpânește omul (Romani 7:1-6)

A. Dezlegați numai prin moarte (v1-3)

Pentru că Pavel a vorbit celor care cunosc legea, indică faptul că audiența erau de origine evreiască. Felul prezentării lui este acela a unui rabin învățat din timpul lui.

Pavel începe cu un principiu juridic de bază, unul care nu se limitează la Legea lui Moise: legile nu se aplică oamenilor morți. Pentru a ilustra acest lucru, Pavel folosește obiceiurile căsătoriei. Ar trebui să fim atenți cum aplicăm acest lucru, pentru că el nu ne învață despre căsătorie aici. Mai degrabă, el învață despre aplicabilitatea Legii cu privire la moarte; făcând acest lucru, el folosește căsătoria ca exemplu.

Ideea lui Pavel este că într-o căsătorie soția este legată prin lege de soțul ei. Aceasta recunoaște o realitate atât a societății Romane, cât și a societății Evreiești din acea vreme. Dar dacă soțul ei a murit, situația este diferită. Ea este liberă după Lege față de soțul ei decedat. Ea este liberă să se căsătorească cu un alt bărbat fără a fi o adulteră. Dar să nu pierdem punctul principal al lui Pavel: nu numai că moartea o eliberează pe femeie de obligațiile conjugale față de primul ei soț, ci și că i se permite să se recăsătorească fără a încălca legea. Acest lucru se datorează faptului că situația cu soțul ei anterior nu se mai aplică după moartea sa.

B. Izbăviți de Lege (v 4-6)

Pavel trece acum compararea căsătoriei spre partea ei spirituală. În capitolul precedent, el a prezentat faptul că creștinii sunt "morți față de păcat" (Rom 6:2) și începând o viață nouă în Hristos (rom 6:3-4). Asta nu înseamnă că legea a murit, ci că creștinii au murit față de lege.

Dacă păcatul stăpânește asupra noastră folosește impulsurile trupesti pentru a ne controla.

Noi producem rod, dar acesta este rodul păcatului care duce la moarte, la moarte spirituală (Gal 5:17-21). Comportamentul păcătos face ravagii asupra noastră personal, asupra căsătoriilor noastre, asupra familiilor noastre și în comunitățile noastre. Păcatul poate avea consecințe mortale în bisericile noastre.

II. Robia păcatului (Romani 7: 7-12)

A. Păcatul definit de Lege (v 7-8)

Dacă moartea păcatului ne eliberează de sub stăpânirea legii, atunci care este scopul și valoarea legii? Aceasta este o preocupare dezbătută adesea în istoria Bisericii și chiar și astăzi. În acest caz, Pavel a anticipat că cititorii săi se vor întreba este legea păcătoasă? El a tras multe paralele între păcat și lege. Ambele au fost descrise ca având o stăpânire înrobitoare asupra omenirii. Deci, este important să recunoaștem că nu există păcat fără definiția legii. Deci, care este legătura dintre păcat și lege? Pavel a abordat această problemă mai înainte (Rom3:20; 5: 13), și acum oferă un exemplu personal. El alege porunca a zecea, să nu poftesti... (Exod 20:17; Deut 5:21). Pofteala este dorința de a avea ceva posedat de o altă persoană și la care nu avem dreptul. Poftea este caracterizată prin dorință, dar aceasta se referă la mai mult decât dorințe sexuale; include tot felul de lăcomie, gelozie și obsesie.

B. Moartea a venit prin înșelăciunea păcatului (v. 9–12)

Acum devenim conștienți de o înșelăciune periculoasă, așa cum se întâmplă în cultura modernă: orice se întâmplă între adulți prin consimțământul lor, nu este treaba nimănui ci doar a lor. Vrem să ni se permită să facem ce dorim, căci ele sunt apreciate de lumea de astăzi. Totuși, aceasta este o abordare falsă a vieții. Poftele și dorințele noastre sunt adesea hrănite de păcatul egocentric. Credem că găsim viața bogată urmându-ne dorințele. Dar sfârșitul căutărilor noastre este moartea.

Pentru a nu lăsa nici o îndoială, Pavel își extinde răspunsul la întrebarea din versetul 7: "este legea păcat?" Legea lui Moise nu este nici păcat, nici imoralitate. Nu este cauza păcatului, ci definiția acestuia. Legea este sfântă pentru că definește și este definiția purității morale. Este derapată pentru că promovează dreptatea. Este bună pentru că a fost dată de Domnul în folosul oamenilor.

Deși Creștinii s-ar putea să nu fie de acord cu privire la anumite aspecte ale aplicabilității legii Vechiului Testament până astăzi, ar trebui să fim de acord cu privire la valoarea și locul ei de studiu. Nu vom înțelege niciodată păcatul și consecințele sale cumplite dacă ignorăm legea și învățăturile sale. Este încă Sfântă. Este încă dreaptă. Și, mai presus de toate, este încă bună.

CONCLUZII

În primul rând, Petru 1: 16, citând Lev 11:44-45, spune: "Fii Sfânt, pentru că eu sunt sfânt." S-ar putea să nu fim de acord cu privire la aspectele Legii lui Moise care se aplică încă în epoca Nouului Testament, dar acesta este un domeniu în care nu există nicio îndoială. Ne îndreptăm mai departe când ne întrebăm cum să fim sfinți așa cum este Dumnezeu. Aceasta este o întrebare profund importantă și trebuie să ne angajăm să creștem în sfințenie de-a lungul vieții noastre.

A fi sfânt necesită o distincție asupra ceea ce este ne sfânt—și Dumnezeu este cel care face cunoscută această distincție în legile sale. Același lucru este cu a fi iubitor sau lipsit de iubire (Gal 5: 14, citând Levitic 19:18). Dacă nu există Dumnezeu, nu există legiuitor, iar atunci nu pot exista legi absolute cu privire la a fi sfânt, iubitor etc. Dar Dumnezeu există și el a dat legi pentru binele omenirii. Modul de a contracta influența lumescă mortală este de a studia modurile în care Dumnezeu intenționează așa cum este prezentat în Bibliile noastre

Ce trebuie să memorăm: *Legea este necesară pentru a ne învăța ce este păcatul.*